

"ההתערטלות שינתה את חיי". אקוטונס | צילום: ריאן

12 שנים עברו מאז יצא אלבום הבכורה של נועם אקוטונס. כעת הוא חוזר באלבום חושפני שמספר בין היתר על הפוליאמוריה בחייו ועל החבר שהתאבד בצבא ומסביר מדוע הוא רוצה להופיע בעירום מלא מול 150 אנשים ולמה אסור לשרת התרבות לצנזר עירום

הולך עד הסוף

"במשך הקמפיין קבעתי עשר הופעות בשלושה שבועות, מרן ועד אילת", הוא מספר. "הופעתי בס' לונים, בבתים ובחצרות. יום אחד קיבלתי הצעה מתנועת 'פשוטות' שעושה מפגשים בעירום. הם הציעו לי להופיע באחד המפגשים שלהם בעירום".

והופעת כך?

"כן. ההופעה הייתה חוויה מדהימה, ואנשים תמכו מאוד. הבטחתי לעצמי שאם אי פעם יהיו יותר מ-150 איש בקהל, אתפשט שוב".

מה עשתה לך החוויה הזאת?

"זה היה המקום שבו אמרתי לעצמי: הנה אני, נועם, אחרי הרבה שנים במדבר, חוזר להיות נועם המוזיקאי, ויש לי מה להציע. הרקע לכל זה היה שבמשך הרבה זמן הרגשתי שאני בן אדם שמנוהל על ידי מקום עצור וזה משפיע עליי גם ברמה האמנותית, כמו קוסם בספר של הארי פוטר שלא מצליח להוציא את הלחש שלו לפועל. לפני חמש שנים הלכתי לפסטיבל העירום באשרם במדבר, והוא שינה את חיי. ההתערטלות שחררה אצלי משהו פנימי שהיה צריך לצאת החוצה".

אגב, אתה יודע שהיום מצנזרים עירום בהופעות, כן?

"אבוי לנו שהגענו למצב שבו שרת התרבות מנסה להכתיב את עולם הערכים הבינוני, המיושן והגזעני שלה לציבור שלם. טוב שמופעי עירום ימשיכו בתנאי שיש מאחוריהם משהו. עירום סתם לשם עירום אין לו משמעות, אבל אם הוא חלק ממבצע אמנותי ודאי שהוא לגיטימי וככה גם במור זיקה, ואני שמח להימנות עם הצד האחר שהוא לא תומכי מירי רגב".

ומה עומד מאחורי השם של שיר הנושא "זר דפנה לנצח"?

"זה שיר שמספר על מישהו שכבר אין לו כלום, לוקחים ממנו את הכול, אבל הוא עדיין מרגיש שיש לו זר דפנה על הראש, שיש לו מה לומר ולתת לעולם. אני חושב שהסיפור הזה מתאר את הרגע שבו אתה מגלה שאתה מוכן ללכת עם האמנות שלך עד הסוף. איברתי הרבה בדרך, אבל היום אני מרגיש שגם מעליי יש זר דפנה, ואני מודה על כך".

בין שני האלבומים הוא מסביר כך: "המשבר הכלכלי שנקלעתי אליו לאחר הפקת האלבום הראשון שלי, וההכנה שאני פועל בעידן שבו אלבומים כבר לא ממש מעניינים אף אחד, הותירו בי סוג של טראומה, ולקח לי זמן להתגבר עליה ולומר לעצמי הנה אני כאן, שוב, בוחר בדרך האמנותית שלי ומוכן לשלם את המחיר".

אקוטונס, 41, תושב תל אביב ואיש חינוך אשר מלמד קולנוע בצהרונים ומפיק בספרייה לעיוורים, לא נפל רחוק מהעץ. אמו מורה לצרפתית ולאנגלית, ואביו הוא מורה לקולנוע בתיכונים. אקוטונס נולד בפרו, וכשהיה בן חמש עבר עם המשפחה לדימונה. בהיותו נער ניגן בגיטרה ובפסנתר, ואת לימודי התיכון סיים במגמת קולנוע. בצבא הוא שירת בתפקיד עורך וידאו וצלם בחיל האוויר. לאחר שירותו הצבאי התמנה לכתב פלילים של שבועון בדרום הארץ. "במשך שנתיים הייתי עם ביפר וטלפון", הוא מספר. "היו שולחים אותי לכל מקום: פיגוע ירי, שוד, רצח, תאונות דרכים. הייתי במסלול נסיקה למעלה, אבל בשלב מסוים שאלתי את עצמי אם אלה החיים שאני רוצה לעצמי והחלטתי לעזוב את הכול. ויתרתי על קריירה מביטחה ועברתי לשטוף חסות בבתי קפה בתל אביב".

איך הרגשת אז?

"זו הייתה מכה קשה. עם הזמן איברתי את כל מעט החסכוניות שהיו לי, ואחר כך קברתי את עצמי כלכ" לית בהפקת האלבום הראשון שלי, שהוצאתי באופן עצמאי".

להיות הארי פוטר

לקראת הפקת האלבום הזה הוא כבר התנהל אחרת, ואת הכסף גייס בהצלחה בקמפיין בהדסטארט.

12 שנה אסף המוזיקאי נועם אקוטונס סיפורים מחייו, ועתה הוא מאגד אותם לאלבום שני שקרא "זר דפנה לנצח". בין הסיפורים: החבר שהתאבד בצבא, המעבר לתל אביב והזוגיות הפוליאמורית שלו שמופיעה בשיר "כדאי שתדעי" וכפי הנראה מכאיבה לו. "פוליאמוריה יכולה לשבור את הלב שלך לא פחות מזוגיות מונוגמית, והשיר הזה מתאר כמיהה לאהבה גדולה שסודקת אותו", הוא מסביר. "הבעיה בפוליאמוריה היא שהרבה פעמים צד אחד רוצה יותר. אני קשור במערכת יחסים עם מישהי שיש לה אהוב נוסף, ויש לו קדימות על פניי. הצורך שלי להיות בקרבתה גדול הרבה יותר, והלב שלי נשבר בכל פעם מחדש. מה שחסר לי זה עוגן, שורשים, ביטחון, משהו שלזוגות מונוגמיים יש הרבה יותר".

אז למה להישאר שם?

"כי אני מאוהב בה נואשות, וכרגע אני מוכן לשלם את המחיר. אני לא שולל מעבר למערכת יחסים מונוגמית. בסופו של דבר פוליאמוריה מבחינתי היא לא הגדרה עצמית, היא סטטוס".

ואיך הגעת לסטטוס הזה?

"אצלי זה התחיל כשהבנתי שיש בי צורך לשמור על החופש שלי, ובעיקר הפחד שאתגלגל למערכת יחסים ואהפוך להיות מהזוגות האלה שמוצאים את עצמם משועממים במקום לרקום יחד חלומות ולמצות את החיים עד תום ולהתרגש".

מהיכיר לשטיפת חסה

אלבום הבכורה שלו, שיצא כאמור לפני יותר מעשור, היה פוליטי וחברתי לרבריו, שלא כמו האלבום הזה, האישי, האינטימי והחושפני. את פער השנים הגדול

"הבעיה בפוליאמוריה היא שהרבה פעמים צד אחד רוצה יותר. אני קשור במערכת יחסים עם מישהי שיש לה אהוב נוסף, ויש לו קדימות על פניי. הצורך שלי להיות בקרבתה גדול הרבה יותר, והלב שלי נשבר בכל פעם מחדש"